

ሁለት ዓይነት ሠርገኞች

አዲስ ሚስት ለማግባት ሰርግ ተሰርጎ ታላቁ ወንድሜ ዳስ፣ ድግስ አድርጎ ጮማውና ቁርጡ፣ ክትፎውን ድግሶ ጠላውና ጠጁን እንደ ውሀ አፍሰሶ ቀይ-ወጥ፣ አልጫው፣ ዱለቱና ዝግቡ እንጀራው፣ አምባሻው፣ አረ ምኑ፣ ምኑ! ዘፋኙም ዘፈነ፣ አዝማሪው ዘመረ እስክስታው፣ ጭፈራው ሲደለቅ ታደረ

ወንድሜም ከሃብቱ ብዙ ሺሕ ብር ከስሮ! የወጣውስ ገንዘብ ስንቱ፣ ማንስ ቆጥሮ... ዓላማውስ ነበረ ስሙ እየተጠራ የሠርጉን ሁኔታ ተነስቶ ሲወራ “ደገሶ፣ አበላ!” ብለው ሊያወድሱት፣ ስሙን እየጠሩ ብዙ እንድያሞግሱት። ሆዳቸውን ሞልተው እስኪይዛቸው ቁንጣን ቡናስ መቸ ቀረ፣ ተከትሎም ዕጣን የአፋቸው ፉተታ፣ የበሉት በርበሬ በሣልስቱ ነበር የሰማነው ወሬ፤

“ጠላቸው ቅራሪ፣ ጠጃቸው ኮምጣጤ ፊልተሩም መቅጠኑ፣ ከንቱ ውሀ ብጤ ቢራው ጋዙ ነፍሷል፣ ዊስኪው ተበርዟል ቁርጡስ መቸ ሰባ፣ ወጡ ጨው በዝቶታል ክትፎው ምኑ ቅጡ፣ ሚጥሚጣም የለውም፣ ዱለቱ አልተቁላላም፣ ሓሞት አልገባውም...”

እንዲህ ሲያጣጥሉ፣ አቃቂር ሲያወጡ በልተው ለሐሜት ነው፣ አረ ምኑ ቅጡ! የሰው ፊትን ሲያዩ ከንቱ ሲያሞግሱ ኋላም ዘወር ብለው ወሬ ሲያናፍሱ ለተጋቡት እንጂ፣ ምናቸው ለነርሱ ባይጠሩም ይቅር፣ እስከነ ድግሱ ካለፈስ በኋላ ለከንቱ ይወራል፣ ወንድሜም ሲጸጸት፣ ሲያዝን ይኖራል...

ታናሽ ወንድሜ ግን ከታላቅ ተምሮ
 ድግስ አልደገሰ፣ አልሰማ እሮሮ
 “ስምህ እንዲከበር፣ እንዲሞገስልኝ
 “አምላኬ ምክረኝ፣ ዘዴ ፍጠርልኝ፤
 “አዕምሮዩን ክፈት፣ አረ ምን ይሻላል?”
 እያለ ሲጸልይ፣ ሲሰግድ ይውላል
 አውጥቶ አውርዶም ብዙ ያሰላሰላል...
 ከዚያም በሠርጉ ቀን አንድ መላ መትቶ
 የቅርብን ሰው ብቻ እራት ብጤ አብልቶ
 ትዳሩን ጀመረ በጥሞና ገብቶ፤
 ከዚያም ለሠርግ ብሎ ያኖረውን ገንዘብ
 ምን እንደሚሠራ ይጀምራል ማሰብ...

ከተወለድንበት ከቀያችን መሃል
 የሁሉን ሰው ችግር ጠይቆ ያጠናል
 መሃንዲስም ይዞ ፕላኑን ያወጣል
 መሬት የሚነድል ቆፋሪ ያስመጣል
 በትንሽም ሞተር ስቦ እያስወጣ
 ሰፈሩን በሙሉ ንጹሕ ውሃ አጠጣ
 ከሰው የተረፈውን ከብት፣ እንሰሳ ሁሉ
 ወፍና ዱር አውራ ከዚያው ይጠጣሉ።

እስኪ ጠይቁልኝ ከኒህ ከሁለቱ
 ማነው የሚመረቅ እስከ ተፍጻሜቱ?
 ለአንዲት ምሽት እራት ደግሶ ያበላው
 ወይስ ንጹሕ ውሃ ቆፍሮ ያወጣው
 ከሰው፣ ከከብት ተርፎ እንሰሳን ያጠጣው
 ቋሚ ንብረት ተክሎ ሰፈሩን ያረካው
 አስቲ ጠይቁልኝ ለማን ነው ምረቃው?

ገ/አ. ጎርፉ።